

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 26 lutego 2026 r.

Poz. 1794

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.81.2026 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 24 lutego 2026 r.

Rada Gminy Łanięta

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXI/107/26 Rady Gminy Łanięta z dnia 26 stycznia 2026 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łanięta.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 stycznia 2026 r. Rada Gminy Łanięta podjęła uchwałę Nr XXI/107/26 w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łanięta. Uchwała została doręczona Wojewodzie Łódzkiemu w dniu 27 stycznia 2026 r.

Podjęcie przedmiotowej uchwały budziło wątpliwości organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Gminy Łanięta zawiadomienia z dnia 11 lutego 2026 r. znak: PNIK-I.4131.81.2026, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

Pismem z dnia 16 lutego 2026 r. znak: RG.6232.1.2026 Przewodnicząca Rady Gminy Łanięta poinformowała, że uchwała uwzględniająca wskazane przez organ nadzoru uwagi, zostanie podjęta na najbliższej sesji Rady Gminy Łanięta.

Mimo powyższego oświadczenia organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego, z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru, a tym samym wyeliminowanie z obrotu prawnego uchwały niezgodnej z prawem.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Podstawę podjęcia uchwały Nr XXI/107/26 Rady Gminy Łanięta stanowił art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733), zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy, rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Regulamin ten jest aktem prawa miejscowego. Stosownie do treści art. 4 ust. 2 ustawy, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące, wymagań i obowiązków wskazanych w tym przepisie. Dodatkowo, rada gminy może w regulaminie uregulować kwestie wskazane przez ustawodawcę w art. 4 ust. 2a ustawy. Powołane wyżej przepisy ustawy określają zagadnienia powierzone gminie do uregulowania w regulaminie utrzymania czystości i porządku obowiązującym na jej terenie. Ta część regulaminu, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, jest obligatoryjna i nie może zostać przez radę gminy pominięta. Pominięcie takie oznaczać będzie bowiem niewypełnienia delegacji ustawowej, które tak w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, jak i literaturze przedmiotu, uznawane jest za istotne naruszenie prawa. Uchybienie wymogom zawarcia w uchwale pełnej regulacji, poprzez pominięcie w jej treści chociażby jednego z elementów obligatoryjnych, skutkuje bezwzględną nieważnością całej uchwały, co ma miejsce w niniejszej sprawie (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt. II SA/Gl 1777/13; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn., akt IV SA/Wr 567/12; wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12). Jednocześnie, dokonując analizy przepisu art. 4 ustawy, nie można mieć wątpliwości, że regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy nie powinien wykraczać poza materię przewidzianą w tymże artykule. Przepis ten stanowi delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, określając również granice kompetencji prawotwórczej, przyznanej w tym zakresie organowi stanowiącemu gminy. Wszelkie regulacje, co do których rada gminy nie posiada upoważnienia ustawowego, są sprzeczne z prawem. Regulacje te naruszają wówczas Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Powyższa zasada oznacza także, że rada gminy, wykonując kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest zobowiązana do działania ściśle w granicach tego upoważnienia. Organ uchwałodawczy gminy nie jest uprawniony do regulowania tego, co już zostało uregulowane, ani do wychodzenia poza zakres ustawowego upoważnienia (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1773/15).

W ocenie organu nadzoru regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łanięta, stanowiący załącznik do uchwały Nr XXI/107/26 Rady Gminy Łanięta z dnia 26 stycznia 2026 r. (zwany dalej regulaminem), narusza prawo w sposób istotny.

Analiza treści postanowień regulaminu prowadzi do wniosku, że rada nie wypełniła delegacji ustawowej zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy, ponieważ nie określiła wymagań dotyczących utrzymania pojemników w odpowiednim stanie porządkowym. W § 14 ust. 1 regulaminu rada postanowiła, że "1. Właściciele nieruchomości utrzymują miejsca i pojemniki przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych w odpowiednim stanie sanitarnym i technicznym poprzez: 1) mycie i dezynfekcję pojemników w miarę potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz do roku; 2) naprawę lub wymianę pojemników, które uległy uszkodzeniu i nie spełniają prawidłowo funkcji magazynowania odpadów; 3) bieżące sprzątnięcie miejsc gromadzenia odpadów, zmiatanie i usuwanie odpadów znajdujących się poza pojemnikami i workami przeznaczonymi do

gromadzenia odpadów;" Mając na uwadze powyższe, należy zauważyć, że rada w istocie sprecyzowała jedynie wymagania dotyczące utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym i technicznym. Jednakże przepis § 14 Regulaminu nie zawiera wymagań w zakresie utrzymania pojemników w odpowiednim stanie porządkowym. Regulamin ten nie wskazuje, jakie obowiązki mają właściciele nieruchomości w zakresie utrzymania pojemników w odpowiednim stanie porządkowym. Tym samym § 14 Regulaminu nie można uznać za wypełnienie upoważnienia udzielonego radzie w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy. Obowiązek uregulowania tej kwestii wynika bezpośrednio z treści powołanego przepisu ustawy. W ocenie organu nadzoru powyższe stanowi o istotnym naruszeniu prawa. W związku z powyższym należy wskazać, że rada nie wypełniła delegacji ustawowej wynikającej z przepisu art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy bowiem nie wskazała, na czym ma polegać utrzymanie przez właścicieli nieruchomości pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, stanowi istotne naruszenie prawa (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/Łd 229/24).

Jednocześnie należy zauważyć, że uchwała Nr XXI/107/26 Rady Gminy Łanięta z dnia 26 stycznia 2026 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łanięta, zawiera również istotne naruszenia prawa innego rodzaju.

W § 1 ust. 1 pkt 14 regulaminu rada postanowiła, że „Na terenie Gminy Łanięta ustala się prowadzenie selektywnego zbierania oraz odbierania lub przyjmowania od właścicieli nieruchomości następujących frakcji odpadów komunalnych: 14) odpady budowlane i rozbiórkowe." Powyższe stanowi przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z art. 3 ust. 2 pkt 6 i art. 4 ust. 2 pkt 1 lit b ustawy, bowiem ustawodawca wskazuje jako frakcję odpadów komunalnych "odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych". Tym samym rada przekroczyła upoważnienie ustawowe z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit b ustawy i dokonała nieuprawnionej modyfikacji regulacji ustawowych. Rada gminy nie jest upoważniona do tworzenia własnych pojęć. Działanie takie uznać należy za wykroczenie poza granice uzyskanego ustawą upoważnienia (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/Łd 229/24).

Przekracza granice upoważnienia ustawowego wskazanego w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy, treść § 16 ust. 6 regulaminu, w którym rada ograniczyła odbiór odpadów komunalnych takich jak odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych poprzez zawężenie jedynie do odpadów „powstałych w wyniku prowadzenia drobnych robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę ani zgłoszenia zamiaru prowadzenia robót do właściwego organu administracji". Zauważyć należy, jak już wskazano powyżej, że zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 2 pkt 6 oraz art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy, gmina zapewnia selektywne zbieranie odpadów komunalnych obejmujących m.in. taką frakcję odpadów jak „odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych”, a rada gminy nie została upoważniona do dokonywania modyfikacji pojęć zdefiniowanych przez ustawodawcę. W ocenie organu nadzoru, cytowana regulacja w zakresie, w jakim ogranicza możliwość odbioru odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, do pochodzących jedynie z „drobnych robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę ani zgłoszenia zamiaru prowadzenia robót do właściwego organu administracji", stanowi przekroczenie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy. Powyższa

regulacja w istotny sposób zawęża ustawowe pojęcie „odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych” Tylko do odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z drobnych robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę ani zgłoszenia zamiaru prowadzenia robót do właściwego organu administracji. Należy wskazać, że, ustawodawca w powołanych wyżej przepisach nie określa rodzaju robót budowlanych, z których te odpady pochodzą. Zatem Rada Gminy Łanięta, nie miała upoważnienia ustawowego, aby we własnym zakresie w regulaminie, doprecyzowywać w sposób zawężający pojęcie ustawowe odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych. Odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne są frakcją ujętą ustawowo, w obrębie której nie można dokonywać dalszego podziału, czy rozróżnienia. Tym samym rada bez upoważnienia dokonała wprowadzenia ograniczenia rodzajowego dla wskazanej frakcji odpadów komunalnych (por. wyrok WSA w Łodzi z 5 lipca 2024 r., sygn. akt. II SA/Łd 207/24). Wobec powyższego, w ocenie organu nadzoru uznać należy, że rada gminy wykroczyła poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b w związku z art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy, co stanowi istotne naruszenie prawa.

Nie mieści się w granicach upoważnienia ustawowego wskazanego w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy regulacja § 3 ust. 2 pkt 13 regulaminu - w zakresie powołania się na "odpady komunalne ulegające biodegradacji, jak również odpady zielone". W art. 3 ust. 2 pkt 5 oraz art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy prawodawca nałożył na gminy obowiązek zapewnienia selektywnego zbierania odpadów komunalnych obejmujących co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady. Art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy stanowi natomiast o obowiązku uchwalenia regulaminu określającego szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, dotyczące wymagań w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady. We wskazanych wyżej przepisach ustawodawca posługuje się zatem pojęciem: „bioodpady”, a rada gminy nie jest organem upoważnionym do dokonywania jakichkolwiek modyfikacji przepisów ustawy w zakresie nazewnictwa poszczególnych rodzajów odpadów. Działanie takie stanowi przekroczenie zakresu kompetencji przekazanej radzie gminy przez ustawodawcę. Niniejsza uchwała stanowi akt prawa miejscowego (normatywny akt wykonawczy) co oznacza, że rada gminy uchwalając przedmiotową uchwałę nie może wykraczać poza granice upoważnienia określone w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Z treści art. 94 Konstytucji RP wynika, że każdy akt prawa miejscowego ma charakter wykonawczy w stosunku do ustaw, a jako taki winien być oparty na ustawie upoważniającej i nie przekraczać zakresu upoważnienia. Organ nadzoru stoi na stanowisku, że akt podjęty przez organ samorządu terytorialnego ma być swoistym dopełnieniem materii ustawy, a co z tym związane, musi być w swej treści zgodny z treścią ustawy. Wynika z tego, że pomiędzy ustawą, a wydaną na jej podstawie uchwałą powinna być zachowana ta sama terminologia - zwłaszcza odnosząca się do nazewnictwa rodzaju segregowanych odpadów, zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 5 i 6 oraz art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy, aby wyeliminować ewentualne wątpliwości co do odmiennego zakresu znaczeniowego poszczególnych sformułowań. Opisane wyżej zastrzeżenie dotyczy także zapisów §

16 ust. 3 Regulaminu, w których postanowiono o „frakcji suchej podlegających selektywnej zbiórce, tj. papier i tektura.”

Regulacja przyjęta przez radę gminy w zdaniu drugim § 13 ust. 2 regulaminu stanowi o przekroczeniu upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy. W zdaniu drugim § 13 ust. 2 regulaminu rada postanowiła, że "(...) Właściciel nieruchomości ma obowiązek udostępnić w dniu odbioru pojemniki i worki przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych w taki sposób, aby podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości nie musiał wjeżdżać na teren danej nieruchomości." Z treści powołanego przepisu art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy nie wynika w żaden sposób, że prawodawca lokalny może ingerować w prawa podmiotowe właścicieli nieruchomości nakazując im podejmowanie czynności i obowiązków, o których mowa w zdaniu drugim § 13 ust. 2 regulaminu. Norma kompetencyjna wspomnianego przepisu nie obejmuje upoważnienia do regulowania przez radę kwestii nałożenia na jakiegokolwiek podmioty takiego obowiązku, a jego nałożenie wykracza tym samym poza normę kompetencyjną z art. 4 ust. 2 ustawy i tym samym stanowi przekroczenie delegacji ustawowej.

W ocenie organu nadzoru regulacje § 19 pkt 1 regulaminu w zakresie wyrażenia "w miejscach mało uczęszczanych" wykraczają poza delegację zawartą w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy i jednocześnie narusza Zasady techniki prawodawczej. Zgodnie z treścią § 6 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), dalej jako Zasady techniki prawodawczej. Przepisy uchwały redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. W ocenie organu nadzoru, użycie przez radę nieokreślonych zwrotów "w miejscach mało uczęszczanych" powoduje niejasność przepisu uchwały. Wobec takiego sformułowania nie sposób bowiem stwierdzić, które miejsca czy tereny użytku publicznego można uznać jako "mało uczęszczane", a które za często czy częściej uczęszczane. Należy zauważyć, że ww. wyrażenie należy do pojęć subiektywnych i dla różnych odbiorców wskazanej normy prawnej może mieć różne znaczenie. W ocenie organu nadzoru jest to wyrażenie zbyt ogólne i wieloznaczne, nie pozwalające na wyinterpretowanie z niego powinności konkretnego zachowania się, a zatem pozostaje w sprzeczności z Zasadami techniki prawodawczej. Zgodnie bowiem z treścią § 6 w związku z § 143 załącznika do ww. rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, przepisy uchwały redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Przepis prawa miejscowego musi być zatem sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny. Skarżący w pełni zgadza się ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 1995 r., sygn. akt SA/Gd 2949/94, zgodnie z którym uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, umożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego.

Rada w § 19 regulaminu postanowiła również, że "Osoby utrzymujące zwierzęta domowe są zobowiązane do zachowania środków ostrożności zapewniających ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku, w szczególności zobowiązani są do:

(...)." Rada w powołanym przepisie posłużyła się sformułowaniem "w szczególności". Użycie ww. zwrotu powoduje, że określone w nim czynności, polegające na obowiązkach osób utrzymujących zwierzęta domowe mają charakter wyliczenia otwartego.

Taka regulacja oznacza, że rada nie określiła w sposób wyczerpujący wszystkich czynności polegających na określeniu wymagań w zakresie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe. Tymczasem zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy rada została zobowiązana do określenia w regulaminie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących wymagań w zakresie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Rada, kierując się wytycznymi zawartymi w treści udzielonego jej upoważnienia do podjęcia uchwały, powinna uregulować w sposób kompleksowy i precyzyjny materię podlegającą regulacji. Zagadnienia te powinny być skonkretyzowane, a przyjęta regulacja winna być sformułowana w ten sposób, aby mieszkańcy gminy - osoby utrzymujące zwierzęta domowe - nie mieli wątpliwości, jakie czynności powinni wykonać, aby zachować środki ostrożności mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. W tym miejscu należy wskazać na art. 2 Konstytucji RP, z którego wynika nakaz przestrzegania reguł poprawnej legislacji, które obejmują m.in. konieczność przestrzegania zasady określoności przepisów prawa, której istota sprowadza się do ustanowienia obowiązku organu wyposażonego w kompetencje prawotwórczą do konstruowania przepisów w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Powyżej wskazana regulacja nie spełnia tych warunków. Zatem, w ocenie organu nadzoru § 19 Regulaminu – w brzmieniu nadanym mocą przedmiotowej uchwały - w zakresie wyrazów: "w szczególności" należy uznać za sprzeczne z ustawą w zw. z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Także analiza regulacji § 20 ust. 1 pkt 3 regulaminu w zakresie wyrazów "zgodnie z obowiązującymi przepisami" wskazuje na przekroczenie upoważnienie ustawowego z art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy i jednocześnie narusza § 4 ust. 3 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej, poprzez odesłanie do przepisów innych aktów normatywnych, podczas gdy przepisy prawa miejscowego redaguje się w sposób precyzyjny i czytelny. W ocenie organu nadzoru Rada Gminy Łanięta naruszyła art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy poprzez użycie w regulaminie w § 20 ust. 1 pkt 3 wyrazów "zgodnie z obowiązującymi przepisami." Powyższa regulacja przekracza zakres kompetencji określony przez powołany wyżej art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy i jednocześnie naruszają obowiązujący hierarchiczny system źródeł prawa. Skarżący wskazuje, że zgodnie z art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. W świetle tych przepisów ustawa jest aktem prawnym hierarchicznie wyższym od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Ustanowiony w ustawie zasadniczej, zamknięty katalog źródeł prawa skonstruowany jest

jednocześnie w oparciu o zasadę hierarchiczności. Z zasady tej wynika, że umocowanie do wydawania aktów niższego rzędu musi wynikać z aktów wyższego rzędu, przy czym przepisy zawarte w aktach niższego rzędu nie mogą naruszać przepisów zamieszczonych w aktach wyższego rzędu. Zatem przepis wynikający z aktu prawa miejscowego nie może zastrzegać o stosowaniu ustaw oraz rozporządzeń wykonawczych, wobec których jest hierarchicznie niższy, tego typu zastrzeżenie dopuszczalne jest jedynie w ramach aktów prawnych tego samego rzędu.

Reasumując, uchwała Nr XXI/107/26 Rady Gminy Łanięta z dnia 26 stycznia 2026 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łanięta, w istotny sposób narusza prawo, tj.: art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy - co powoduje konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w całości oraz art. 3 ust. 2 pkt 5 i 6 oraz art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz art. 4 ust. 2 pkt 2, 6 i 7 ustawy.

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały. Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie. Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Wójt Gminy Łanięta